

være heldigt at internere 14 Rigsdagsmænd her om Sommeren for at slutte personligt Beskjendtskab, skal jeg ikke kunne sige, men jeg anser det for meget ufandhylligt. Det kunde lige saa let hænde, naar disse Rigsdagsmænds Ansuelser vare meget divergerende, at de gik fra hinanden i Uvenskab som i Venstab. I hvert Fald er Sommer-tiden ikke den heldigste til at gjøre et saadant Forsøg, der overmaade godt kan opfattes til næste Vinter; da vil Tiden være gunstigere, eftersom flere Rigsdagsmænd saa kunde blive delagtige i disse Forsøg paa selskabelig Samkvem mellem Rigsdagens Medlemmer. Altsaa af den Grund tror jeg ikke, man skal gaa ind paa dette Forslag, eller at det vil føre til Noget.

Der er sagt, at det er af Omsorg for Kjøbenhavns Handelsstand, at man saa ibrigt ønskede Frihavnen tilbeie, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at der i de sidste Dage har været et andet Spørgsmaal fremme ogsaa i det andet Thing, et Spørgsmaal, der interesserer Kjøbenhavns Handelsstand i ganske anden Grad end Frihavnen, fordi denne kun indirekte og for ganske Enkelte vil blive til Fordel og Brug; den er meget mere for de Fremmedes Skyld, for at drage Fremmede til Kjøbenhavn og hævede Kjøbenhavn som en europæisk Handelsby eller Handelsstad og for at skaffe den store Arbejderbefolkning forøget Bessjæftigelse. For vor Arbejderstand er baade Unløget og Benyttelsen af Frihavnen af stor Interesse, medens den er af meget mindre Interesse for Handelsstanden. Derimod har der i disse Dage, som sagt, været et andet Spørgsmaat paa Bane i Folkethinget, som har en ganske anden Interesse for de Handlende, nemlig Frilager-spørgsmaalet, men se, om man der er kommen af Stedet, uagtet det har ligget for i 2 Aar, og uagtet det har ligget fuldt færdigt med Overflag, Tegninger, ja, endog saa med indkjøbte Grunde, hvorpaa de nye Bygninger skulde ligge! Nei, lige saa lidt som Handelsstandens Ønske om et Handelsdirektorat kan blive opfyldt, lige saa lidt kan det blive til Noget med dette Frilager. Det falder jeg en mærkelig Maade at vise Omhu for Kjøbenhavns Handelsstand paa. Jeg tror derfor, at Handelsstanden med stor Rolighed kan finde sig i, at Frihavns-spørgsmaalet ikke bliver taget op til Behandling i sine dybeste Rødder og i alle mulige Forbindelser. Det Børste er vistnok, at de Arbeider, man er i Færd med i Havnen, maatte lide Afbrudelse, forsaavidt Frihavnsforlaget ikke bliver færdigt, men jeg fralægger, som sagt, Lands-thinget Ansvar for, at Forlaget ikke føres til Ende. Landsthinget har ikke holdt For-

slaget tilbage længere end nødvendigt, og jeg tror, at Folkethinget meget godt for en Gangs Skyld kunde have taget denne Sag, som den var, Noget, vi saa tidt og ofte have maattet gjøre i Samlingens Slutning. Folkethinget er i Aar endog gaaet saa vidt først at sende os Finantsloven nu. Hvorledes skulde vi kunne tage den, naar vi først faae den paa den sidste Dag i Finantsaaret? Det vil vist det ærede Medlem vanstelig kunne forklare. Det vil altsaa ikke være noget stort Offer at kræve af Folkethinget, at det skulde vise nogen Smødetommen i denne Sag. Jeg stemmer, som sagt, for at negte Sagens Obergang til anden Behandling.

Dan: Det forekommer mig, at de sidste Udtalelser fra det ærede Medlem gibe mig Ret i, at disse uregelmæssige Forhold ere i høi Grad beklagelige, og at det var ønskeligt, om man vilde bruge alle de Midler, som muligvis kunde føre til, at de forsvandt, eller i alt Fald kunde blive saa smaa som muligt. Forvrigt vilde jeg gjøre en Bemærkning til, hvad det ærede Medlem udtalte om Høflighed eller U høflighed fra Folkethingets Side. Jeg kan nemlig ikke lade det staa uimodsagt her, naar det ærede Medlem endnu fastholder, at dette Forslags Fremkomst skulde være en U høflighed mod Landsthinget. Det er det paa ingen Maade. Man kunde muligvis med nogen Ret have sagt det — det ærede Medlem har sikkert ikke hørt mine Bemærkninger herom før — saafremt Folkethinget havde taget Beslutning om at nedlægge en parlamentarisk Kommission af sin egen Vidde; men her indbyder det simpelthen Landsthinget til at deltage i en Kommission. Det kan paa ingen Maade være nogen U høflighed eller Uartighed, det forekommer mig at være lige det Modsatte. Hvad Frilageret, som det ærede Medlem kom ind paa, angaar, skal jeg blot bemærke, at jeg ikke staar her som Folkethingets Defensor. Folkethinget forsvare sig sikkert nok selv, hvad det foretager, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at saavidt jeg veed, er denne Negtelse af Bevillingen til Frilageret netop stiet paa Grundlag af en Artikel i Handelsstandens Blad, „Børstiden-den“, som indeholdt en Raavisning af, at den Plan, der var forelagt for Frilagerbygningen var i høi Grad uheldig.

Ja, det ærede Medlem kan godt blive ved at paasta, at det er unyttigt at nedlægge denne Kommission; disse Ting, som jeg har paavist, burde afgjøres, inden man gik til Unlæg af Frihavnen, behøve ikke at afgjøres, siger det ærede Medlem. Ja, det er ganske rigtigt, det behøves ikke, naar man vil